

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

22. Dies Martii. Pulchritudo est ignis, qui tangentes urit, distantes inflammat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

à me ipsum genus auspicabor, ac meum quidem genus à me incipiet, tuum verò in te desinet. Hanc igitur nobilitatem affecta, quæ originem trahit à probis moribus, non à maioribus. Sic non videbitur Poëta cecinisse furdo, dum ita cecinit metro.

Nobilitas morum magis ornat, quam genitorum.

22. DIES MARTII.

Pulchritudo est ignis, qui tangentes urit, constantes inflamat. *Xenophon.*

Nec pulchritudo.

I. **U**T bonum inter omnia natura bona, & dona maximè contemptibile, ut par est, contem-

nas, juvabit audire de ea Catorum virorum effata. Pulchritudinem pulcherrimè dixit Theophrastus, esse *dissimulatam fraudem*, sive *fraudentium silentium*: Theocritus, *pulchrum damnum, ebrium detrimentum*: Socrates, *modici temporis tyrannidem*: Nazianzenus, *temporis, & morbi ludibrium*. S. Hieronymus, *oblivionem rationis*: S. Bernardus, *collatam carnis putredinem*. Nonne hæc pulchra de pulchritudine lineamenta? sæpè ubi major est corporis decor, minor est animæ splendor. Non rarò sub crystallina glacie latet olidum cœnum: in muro polito subnascitur squamosus serpens interiora eburni dentis, molesta terebat scabies: quo pretiosior pannus, eo maiorem edit tinea stragem: quo feracior arbor, eò magis à verme infestatur: hoc est sub cute candida, sæpè latet anima fordida. Fluxo aliquo humoris mundi intumescere bono, est vanitas vanitatum: corporis

corporis verò insolescere forma, & levitas levitatum, & fatuitas fatuitatum. Quid enim est aliud pulchritudo, quam velum oculis, laqueus pedibus, viscus alis? Quot sunt qui exterius referunt oris venustate Helenam, interiùs cordis deformitate Hecubam?

II. Sublannent parvi magnos, formosi deformes, integri corpore, nævo aliquo conspicuos, recti distortos, gigantes, pygmæos: unus omnes denique finis manet, & ideò vanitatis brevi finiendæ monet. Licet cupressi rectissimæ, lauri altissimæ, platani umbrosissimæ, cedri pulcherrimæ, juniperi fragrantissimæ, alni celsissimæ sint, non tamen arbores illæ ideò sunt fecundiores. Tument ad venustatem frondibus, carent ad utilitatem fructibus. Quorsum hæc? Ut intelligas, licet homo sit rectissimus corpore, celsissimus stemmate, venustissimus forma, fragrantissimus fama, non ideò integriorem esse vitâ. Quid hîc firmum in tanta rerum omnium infirmitate? Quæ turris tam alta, quæ moles tam firma, quæ fabrica tam solida, quæ domus tam splendida, quæ non ab edaci tempore consumitur: dein paulatim collabitur, tandem penitus destruitur? sensim enim aut labascunt fundamenta, aut dehiscunt parietes, aut curvantur trabes, aut discedunt compages, aut exedunt tigna stillicidia, aut convelluntur pavimenta, aut computrescunt fenestræ, aut franguntur fores; & sic deficiunt sumptuosissimæ ædes. Si ita collabascit fabrica compacta ex marmore, lapide, ligno, ferro, calce, latere: quomodo stabit lutea illa corporis fabrica composita ex carne, sanguine, nervis, articulis, artubus, rebus infirmissimis? ô solida fabrica, quæ corruiit unâ febriculâ!

O s

III. Ob-

III. Obnoxia est omnis, quàm homo sic deperit, illa perituri corporis elegantia, mille qui eam instant hostibus, videlicet oppitulationi lienis, calori hepatis, dolori ventriculi tum ori pedum, discordia humorum, motibus calorum, conjunctionibus lunæ, defectibus solis, æstatis calori, hyemis frigori. Itaque formæ nitor vernantium florum mutabilitate est fugatior: quæ ut nihil est oculis gratior, sic nec tempore brevior. Hic accedit rarum esse commercium pulchritudinis cum virtute. Hinc illi venustuli & pomicati, qui muliebriter vultum expolunt, qui ad barbulam, & cincinnos ornatrices habent, cuius frequentior est usus calamistri, quàm calami, qui in veneris pupæ obambulant, pexi, delicatuli, effæminati, ad nihil aptiores, quàm ut relegentur ad gynicæ. Enimverò raro conveniunt, & in uno corde morantur formæ dignitas, & castitas. Difficilis quippe est ejus rei, cui in multi expetunt custodia: & facile expugnatur, quod undique incessitur. Admoventur muris, scalæ blanditiarum, machinæque munerum, & latentes sub terram, fraudum cuniculi: si his artibus non proficitur, manu improba vis infertur. Itaque forma multos tentavit, & tentandos præbuit: quosdam stravit, & vel compulit ad crimen mortale, vel impulit ad mortem, si alterutrum extremorum eligendum; forma gratior, sed gibbus est tutior. Huius sæpe reminiscere:

Esse solet raro pulchra, pudica caro.